

nede Jernbanerne med til pari, selv om man opførte dem med hele det Beløb, de have kostet, vilde man dog ikke komme til mere end en kneben Balance. Jeg troer, at den vilde blive lidt bedre, end den ærede Finantsminister opgjør den, thi han regner dog en Underbalance af over 800,000 Rd., men naar man undersøger, hvad der paa de forskjellige Conti afbetales af Statsgjælden, vilde det vel stille sig noget gunstigere. Dette er imidlertid i mine Dine ikke noget tilfredsstillende Resultat, fordi jeg ikke kan see Andet, end at vor Opgave i fredelige Aar som disse maa være ikke blot at holde Balance, men tillige at forbedre vor Stilling ved virkelig Afbetaling paa Statsgjælden. Gjør vi ikke det under normale Forhold som disse, med Hensyn til hvilke Hans Majestæt Kongens Regjering selv fremhæver, hvorledes Indtægterne flyde rigeligere end sædvanligt, fremhæver med Farver, der i mine Dine ere temmelig lyse, den store, stigende Velstand i Landet, skulde man ikke i saadanne Aar kunne afbetale paa Statsgjælden, vil en simpel Balance i Virkeligheden sige Underbalance. Det er da selvfølgelig med Tilfredsstillelse, at jeg seer Finantsministeren forelægge Lovforslaget om den overordentlige Skat, men efter den Anskuelse, jeg nu har udviklet, er det jo ganske vist i mine Dine ikke tilstrækkeligt. Vel har jeg oftere havt Anledning til at fremhæve, hvorledes jeg troer det muligt, at der paa forskjellige Maader kunde bringes mere ud af Statsformuen, endogsaa mere, end Ministeren allerede nu paa forskjellige Maader søger at realisere ad denne Vej, men jeg anerkjender ganske vist det Vanskelige i i Diebliffet at drive stærkt frem ad denne Vej. Naar jeg da seer paa, hvad Finantsbalancen fører til for mig, bliver det nærmest dette, at jeg paa Grund af dens Støthed, dens Utilstrækkelighed vil være tilbøielig til at negte enhver Bevilling, som jeg paa nogen Maade kan forsvare at negte. Selv Bevillinger, som jeg under andre Forhold ikke vilde tage i Betænkning at stemme for, til Pantserffibe eller hvad det maatte være, skal jeg efter den hele Balance, her foreligger, for mit Ved-

kommende være villig til at negte, naar det paa nogen Maade lader sig gjøre.

Et stærkt Kjendtegn paa Tilbagegang i vore Finantser er ganske vist Obligationernes stedse vigende Priis; paa engang er det et Kjendtegn derpaa og en Følge deraf, og det er ganske vist tillige Noget, der er høist ubehageligt, idet det ogsaa practisk maa lade os føle de mindre heldige finantsielle Forhold. Saaledes som den stedse dalende Priis af Obligationerne er et Tab for en stor Deel af Befolkningen, der har sin Formue anbragt paa den Maade, og som det er en uafsladelig Hindring for Finantsministeren ved de Realisationer, der ere nødvendige af Reserfefonden, saaledes er det i Virkeligheden i mange Henseender ligesaa ubehageligt, som om vi formindskede vor Reserfefond, fordi den mindre gode Credit, naar vi komme til at trænge til større Midler, vil have den samme practiske Følge, som om vi havde en mindre Reserfefond. Ulykken er jo saa meget større, som det er aabenbart, at denne Vigen i Obligationernes Priis, naar de engang ere begyndte at falde, netop allerede af den Grund stedse bliver større, idet det er en Selvfølge, at Folk tidligere ville have et Papir, som ikke blot er faldet og derfor i Diebliffet har en mindre Værdi, men som synes uafsladelig at ville gaa tilbage; Ulykken er, at naar man engang er begyndt paa denne Vej, synes det stedse at gaa stærkere og stærkere med stigende Hastighed. Jeg kan ikke andet end anerkjende Hensigtsmæssigheden af, at den høitærede Minister vil tilintetgjøre 10 Millioner af Statsgjælden ved simpel Omskrivning, ved at tilintetgjøre de 10 Millioner, liggende i Reserfefonden, men jeg kan ganske vist ikke tillægge denne Foranstaltning nogen synderlig practisk Værdi. Jeg troer ikke, at denne nominelle Tilintetgjørelse af Gjælden i Virkeligheden vil have synderlig Indflydelse paa Obligationernes Priis, fordi den ikke har nogen Indflydelse paa Forholdet imellem Tilbud og Efterspørgsel, der jo bestemmer Obligationernes Priis. Jeg troer det har mere at sige, at Regjeringen istedetfor at vedblive at udstede nye Obligationer vil realisere en større Deel af Beholdningen af gamle